



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2285/2023
08.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Мијаиловић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Драгољуб Илић“ из ..., коју заступа Заједничко правобранилаштво Града Ваљева и општина Лајковац, Љиг и Осечина, ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 650/23 од 23.02.2023. године, у седници одржаној 08.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 650/23 од 23.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 650/23 од 23.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 476/21 од 29.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је примарни тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да тужилци на име мање исплаћене зараде плати појединачне одређене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, делимично је усвојен евентуални тужбени захтев тужиле и обавезана тужена да тужилци на име мање исплаћене зараде, за период од јуна 2019. године до јуна 2020. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, док је одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да тужилци, за период од септембра 2020. године до фебруара 2021. године, на име накнаде штете због исплаћене умањене зараде исплати појединачне одређене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци плати трошкове парничног поступка у износу од 58.415,56 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 650/23 од 23.02.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужене, потврђена првостепена пресуда у усвајајућем

делу става другог изреке и у ставу трећем изреке и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе сагласно члану 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите је исплата на име разлике зараде за рад са ученицима са сметњама у развоју при редовној основној школи (по посебном ИОП програму). О овом праву тужиле и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из ових разлога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У осталим споровима из радног односа, дозвољеност ревизије се цени под истим условима као и у имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбом поднетом 24.06.2021. године, тужила је тражила исплату разлике зараде, а вредност побијаног дела потраживања не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић